

Çatal Newsletter #23

Çatal Bülteni #23

December 2016
Aralık 2016

2016 Season Review

Since 1993 we have worked at the site for two to three months every summer, although in 1999 we excavated for six months in order to dig a deep sounding to the base of the East Mound. However, when we reached the lowest levels of occupation in 1999 we found ourselves not in houses but in areas of midden and animal pens. So we still did not know what the earliest houses at Çatalhöyük might look like. Given the new work being carried out by Douglas Baird at nearby Boncuklu, which shows the existence of oval houses in the millennia prior to Çatalhöyük, it seemed important to try to reach the base of the mound again in the hope of glimpsing the earliest phase of housing. And so for 2016 we planned a five month season with a core team of 12 excavators and 15 lab and support staff. We started on May 1 and all was going well until the civil unrest in Turkey in mid-July that led to heightened concern amongst our research partners and amongst the team. I therefore decided to end the season after only three months, with the aim of completing the planned excavations in 2017.

Despite the shortened season we made some spectacular finds and learned much new about the site and its development through time. Perhaps of greatest interest to the media was the discovery of two remarkably preserved stone figurines. During July the core team had been joined by other researchers including the team from Poznan, Poland, led by Arek Marciniak. This team is now working in the TPC Area that links the South Area to the TP Area and the levels excavated by Mellaart at the top of the East Mound. These upper layers are distinctive in many ways, but one of the most

intriguing is the prevalence of female figurines with the 'three B's' prominent – bellies, buttocks and breasts. In 2016 two remarkable stone examples were found in Building 150. The first figurine was found next to the eastern wall of Building 150 and right by the northern edge of a burial. The figurine is made of marble and was deposited with a portion of an obsidian blade. A few days later a second figurine was found deposited just to the north of the larger one, made of limestone and placed inside a lump of marl.

Much of the media immediately latched onto these figurines as examples of the famous Çatalhöyük 'Mother Goddess'. However, research on such figurines and their clay counterparts at the site by Lynn Meskell, Carrie Nakamura and Lindsay Der has demonstrated that the focus on the 'three B's' at the site normally coincides with an emphasis on older, mature women, in which the three B's are often sagging. Rather than mother goddesses, these images seem to represent older women who have gained status and prestige in the community through their lifetimes.

Next to the trenches of TPC where these figurines were found, one descends to the deep excavations of the South Area. It is here that we are planning to get to the bottom of the East Mound in 2017. In preparation for that campaign, in 2016 we excavated Building 17 and its neighbour Building 160 with 161 below. In 2016 the burials just kept on coming until the whole floor began to look like a Swiss cheese. As noted last year, many of these burials seem to be cut into midden, but it is the sheer number of burials that is most impressive. It is telling that Building 17 is the base of

a sequence of elaborate buildings that Mellaart called 'Shrine 10'. In the buildings above Building 17 we excavated large numbers of burials in the 1990s, as did Mellaart in 'Shrine VI.10' in the 1960s. While we now accept that such buildings are domestic, it is clear that some buildings ('history houses') are important for burial and ritual over the long term. This was always a central house for burial.

Just to its east, however, is a stack of smaller buildings in which there are never many burials. Mellaart found a pair of leopards on the west wall of the main room of this building, and we have continued to excavate the building as Buildings 43, 160 and 161, going downwards in the stack. In the earliest level so far excavated, Building 161 has some characteristics that suggest it was paired with Building 17. In particular, both have ovens in highly unusual locations – the northeast corner of the main room, and in both there is a curved wall separating off the northern part of the room. Also significant is that in both we found burials in which the torso had been covered with rodent scat, and in both there are burials with planks. This pairing of buildings in the early levels of occupation has been seen in the construction of Mellaart's Shrines 1 and 8 on the same raft, and in the very distinctive pairing of his Shrines 14 and 7 in Level VI. The pairing is presumably part of the larger focus on the interconnection between houses in the lower levels of occupation.

In the North Area of the site we concentrated on continuing the excavations in the large Building 132 that I described last year. We also started excavating an adjacent midden area. For the first time we excavated this as if it was a Palaeolithic cave, trying to tease apart the fine layers one by one, and plotting the position of all artifacts within a 1m grid. This proved an invaluable exercise as we were able to discern activity areas, hearths and work surfaces. This research is allowing us to understand for the first time how these open areas (a better term than 'midden') functioned.

Excavations also continued in the very burned Building 131 where many burials have been found with well preserved organic material including wooden bowls. Next to Building 131 is the earlier Building 5. This had been excavated in the 1990s but we had not excavated the floors, wanting to leave the building on display. In 2016 we decided to see if there were any burials beneath the floors,

especially as the building above, Building 1, had contained over 62 burials. And indeed, below the northwest platform a remarkable rich set of secondary burials was discovered. Burial F.3808 turned out to be the richest burial we have ever found at the site. In the upper part of the grave was a bundle of bones including a spinal column and a femur, all wrapped in a plant-based material. Below this bundle was a cinnabar-painted skull, placed inside a wood and basket container. Two flint daggers and a shell were also placed inside the container. Outside the container were four of the highest quality bifacially-flaked obsidian points that I have ever seen, pressed into some fibrous material, and a 'macehead' of white marble, beautifully and skillfully decorated in spiral meanders.

Ian Hodder

Stanford University

2016 Sezonuna Genel Bakış

1993 yılından bu yana, 1999 yılında Doğu Höyük'ün en alt katmanına ulaşmak için yaptığımız 6 aylık sezon hariç her yıl 3 aylık yoğun bir kazı sezonu ile çalışmalarımıza devam ediyorduk. 1999'da en alt katmana ulaştığımızda evler yerine çöp alanlarını ve ağılları bulmuştuk. Dolayısıyla, Çatalhöyük'ün en erken dönem yapılarının nasıl olduğunu hala bilmiyoruz. Douglas Baird tarafından hemen yakınlarda yer alan Boncuklu Höyük'te gerçekleştirilen kazılar, Çatalhöyük'ten bin yıl kadar önce oval formlu evlerin kullanıldığını göstermektedir. Bu nedenle, 1999 yılına benzer şekilde bu yıl da 5 aylık yoğun ve uzun bir kazı sezonunda 12 kazıcı ve 15 lab ve destek uzmanından oluşan bir çekirdek ekiple en alt katmanına ulaşmayı hedeflemiştik. 1 Mayıs'ta kazıya başladık. Temmuz ortasında artan sivil huzursuzluk sonrasında ekip üyelerinin, işbirliği yaptığımız kurumların endişelerinin artması nedeniyle üç ayın sonunda 2017'de devam etmek üzere kazıyı bitirme kararı aldım.

Kısaltılmış sezona rağmen çarpıcı buluşlar yaptık, alan ve alanın gelişim süreciyle ilgili pek çok şey öğrendik. Bunlar içinde çok iyi korunmuş iki taş figürün medya tarafından oldukça ilgiyle karşılandı. Temmuz ayı içerisinde çekirdek ekibe Arek Marciniak tarafından yönetilen Poznan ekibi dahil oldu. Bu ekip, Doğu Höyük üzerinde

Mellaart tarafından kazılmış katmanlarla Güney Alanı ve TP alanı arasında bağlantı kurmayı amaçlayan TPC alanında çalışmakta. Bu üst katmanlar pek çok açıdan kendine özgü özellikler taşımaktadır. Bunlardan en dikkat çeken göğüs-kalça-göbek detayları oldukça belirgin olarak betimlenmiş kadın figürinleri olmuştur. İlk figürin Bina 150'nin doğu duvarının yakınındaki bir gömünün kuzey köşesinde bulunmuştur. Mermerden yapılmış olan bu figürin obsidyen bir bıçakla birlikte gömülmüştür. Birkaç gün sonra, büyük olan figürinin kuzeyinde bir ikinci figürin daha bulunmuştur. Kireçtaşından yapılmış olan bu küçük figürin bir kireç topağının içinden çıkmıştır.

Medyanın büyük bir çoğunluğu bu figürinleri Çatalhöyük'ün ünlü 'Ana Tanrıçaları' olarak lanse etti. Ancak, projemiz kapsamında bu tür figürinler ve bunların kil örnekleri üzerinde çalışan Lynn Meskill, Carrie Nakamura ve Lindsay Der göğüs-kalça-göbek üçlüsü üzerinde yoğunlaşan bu objelerin yaşlı olgun kadın beden özellikleriyle örtüşmekte olduğunu göstermiş ve ana tanrıça değil toplumda belirli bir prestij elde etmiş ve saygınlığı olan kadınları betimlediği şeklinde yorumlamışlardır.

Figürinlerin bulunduğu açmaların hemen yanından 2017 yılında en alt katmanına ulaşmayı hedeflediğimiz Güney Alanı'na inilmektedir. Bu yıl, dip kazıya hazırlık amacıyla Bina 17 ve hemen yanındaki Bina 160'ı ve altında yer alan Bina 161'i kazdık. 2016 yılında bu binalardan çok sayıda gömü ortaya çıktı. Geçtiğimiz yıl belirtildiği gibi, bu gömülerin pek çoğu çöp içerisine kazılmış gibi gözükürken, oldukça etkileyici özelliklere sahip küçük bir bölümü Bina 17'nin Mellaart'ın Tapınak 10 olarak adlandırdığı bir dizi özenli evin tabanı olduğunu göstermektedir. Bina 17'nin üzerindeki evlerde 1990'lı yıllarda, Mellaart'ın 1960'lı yıllarda Tapınak VI.10'da yaptığı gibi çok sayıda gömü ortaya çıkardık. Günümüzde bu binaların ev olarak kullanıldığını biliyoruz. Ancak, bazı evler zaman içerisinde 'tarihsel ev' olarak diğerlerinden ön plana çıkmakta ve genelde de ölümlerin gömüldüğü evler olmaktadır.

Bu evlerin doğusunda içinde neredeyse hiç gömü çıkmayan bir dizi küçük ev bulunmaktadır. Mellaart bunlardan birinin ana odasının batı duvarında bir çift leopar bulmuştur. Biz de bu bölümde B.43, B.160 ve B.161'i kazarak derine inmeye devam

ettik. Bina 161, Bina 17 ile eşlenik olabileceğini gösteren bazı özellikler barındırmaktadır. Öncelikle, her ikisinde de ocak ana odanın kuzeydoğu köşesi gibi hiç de yaygın olarak gözlenmeyen bir yerde bulunmakta ve yine her iki evde de bu bölümü odanın kuzey kısmından ayıran eğrisel bir duvar bulunmaktadır. Bu evlerde bulunan gömülerin kemirgen dışkısı ile örtülü olduğu ve gömülerin ahşap plakalarla çevrili olduğu gözlenmiştir. Bu tip bir eşleşme VI. Katman'daki Tapınak 14 ve 7 ile Tapınak 1 ve 8'in yapısal özelliklerinde görülmüştür. Bu eşleşmelerin daha erken dönemlerdeki yerleşimlerdeki evler arasındaki daha büyük boyutlu bir ilişkiler ağının bir parçası olduğu tahmin edilmektedir.

Bu yıl Kuzey Alanı'nda geçtiğimiz yıl sizlere açıkladığımız Bina 132'nin kazılarına odaklandık. Evin hemen yanında yer alan çöp alanında da kazılara başladık. İlk defa bu çöp alanını bir paleolitik mağara hassasiyetinde, 1 m'lik gridler içerisinde her bir buluntunun yerini işaretlemek ve her bir katmanın her detayıyla kaydetmek suretiyle hassas bir çalışmaya başladık. Bu sayede aktivite alanları, ateş yerleri ve çalışma alanları en ince detaylarına kadar belirlenebilmiş ve dış mekanların nasıl kullanıldığına dair oldukça bilgi verici olmuştur.

Yanmış olan ve ahşap bir kabin da bulunduğu bir dizi organik madde barındıran gömülerin çıktığı Bina 131'de de kazılara devam ettik. Bu evin yanındaki 1990'lı yıllarda ortaya çıkarılmış ve o tarihten bu yana sergiye açık olan hemen üzerinde yer alan Bina 1'de 62 adet gömü çıktığından zemininde gömü olup olmadığını araştırmak istedik. Bu zeminde, Çatalhöyük'te şimdiye kadar rastladığımız en zengin gömüyü (F.3808) ortaya çıkarmış olduk. Mezarın üst kısmında bitki kökenli bir malzemeyle sarılmış omur ve femur da içeren bir grup kemik demetinin altında ahşap sepetin içerisine yerleştirilmiş zincifreye boyanmış bir kafatası bulunmuştur. Sepetin içerisinden iki adet çakmaktaşı hançer ve bir deniz kabuğu çıkmıştır. Bu sepetin hemen dışında da şu ana kadar gördüğüm en yüksek kalitedeki dört çift yüzlü obsidyen ok ucu ve spiral çizgilerle süslenmiş son derece güzel bir topuz başı gün ışığına çıkarılmıştır.

Ian Hodder
Stanford Üniversitesi

Excavations in the North Area Kuzey Alanı Kazıları

2016 was meant to be the final year of excavations in the North Area. The aims for the five-month excavation season were to completely excavate Buildings 131 and 132, to answer specific research questions by conducting targeted excavations in Buildings 5 and 48, and to excavate external activity area Space 85 to understand the nature of external activity areas and the stratigraphic connections between a number of buildings. Of particular importance was to reveal the archaeological formations under B.131 and B.132 so that they could be sampled for the North Area dating project led by Alex Bayliss. Because the excavation season was cut short, however, these aims were not fully achieved. We hope to complete our original objectives in 2017.

2016 yılı Kuzey Alanı kazılarının son yılı olarak düşünülmüştü. Bu 5 aylık kazı sezonunda Bina 131 ve 132'nin tamamının kazılması, Bina 5 ve Bina 48'de belirli araştırma sorularına yanıt bulmak amacıyla kısmi kazılar yapılması ve bir grup binanın stratigrafik ilişkisini anlamak üzere dış aktivite alanı olan Alan 85'in kazılması amaçlanmıştır. B.131 ve B.132'nin arkeolojik formasyonlarının tamamının ortaya çıkarılması Alex Bayliss tarafından gerçekleştirilecek Kuzey Alanı tarihleme çalışması için oldukça önem taşımaktaydı. Kazı sezonu planlanandan daha kısa sürdüğünden bu amaçların tamamına ulaşamamıştır. 2017 yılında amaçlarımıza ulaşmayı hedefliyoruz.

Burcu Tung

University of California, Merced
Kaliforniya Üniversitesi, Merced

Excavations in the South Area Güney Alanı Kazıları

Excavations in the South Area during the 2016 field season have focused upon a series of buildings and spaces, all of which continue excavation work begun in previous seasons. These include Buildings 17, 80, 118, 160, 161 and Spaces 565 and 581 (Mellaart's Houses 31 and 32 respectively). In all cases the research questions driving the excavations were focused upon understanding the occupation sequences of these buildings. However, since this was meant to be the last season of excavation, all the areas targeted in the South Area (with the exception of Building 80), were done so with a view to preparing the ground and reducing the overburden above a deep sounding centred upon Building 17 and Building 160, to be excavated towards the end of the season. Unfortunately, this goal was not realised this year due to the premature closure of the site.

2016 kazı sezonunda Güney Alanı kazılarında kazılarına geçtiğimiz yıllarda başlanmış bir dizi bina ve alan (Bina 17,80,118,160,161 ve Alan 565 (Mellaart 31) ve Alan 581 (Mellaart 32) üzerine yoğunlaşmıştır. Kazı için seçilen bütün binalarda yapıların kullanım sıralamasının anlaşılması amaçlanmıştır. Ancak, son kazı sezonu olmasını düşündüğümüz bu yılki çalışmalarımızın B.80 harici tamamı Bina 17 ve 160'ın bulunduğu yerlerden ulaşmak istediğimiz en alt katmana hazırlık olarak yapılmıştır. Ancak, kazının beklenenden önce kapanması dolayısıyla en alt katmana ulaşmak mümkün olmamıştır.

James Taylor

University of York
York Üniversitesi

Examining finds in Building 131 (photo: Jason Quinlan).
Bina 131'den çıkan buluntuların incelenirken (fotoğraf: Jason Quinlan)

Oven and hearth features in Building 160 (photo: Jason Quinlan).
Bina 160'daki fırın ve ocak (fotoğraf: Jason Quinlan)

Excavations in the TPC Area TPC Alanı Kazıları

One of the main goals of work in the TPC Area is to link the stratigraphy of the TP sequence, excavated between 2001 and 2008, with the stratigraphy of the South Area. It further aims to recognize architecture, burial practice, pottery and obsidian manufacture and use, subsistence, landscape use, etc. in the period between the end of the South Area sequence and the beginning of the TP sequence.

The excavations carried out in the past four seasons have made it possible to reveal a sequence of Neolithic buildings and features. Altogether, the remains of four buildings (B.121, B.110, B.115, B.109) in Trenches 1 and 2 and two buildings (B.122, Space 520) in Trench 3 have been unearthed. The works in Trench 4 conducted to date were concentrated upon post-Neolithic occupation phases.

TPC Alanı'nda yapılan çalışmalar, öncelikli olarak 2001-2008 yılları arasında kazılmış olan TP dizisi stratigrafisi ile Güney Alanı stratigrafisinin arasında bağlantı kurmayı amaçlamanın yanı sıra Güney Alanı ile TP dizisi arasındaki bu dönemdeki mimari, ölü gömme adetleri, seramik ve obsidyen üretimi, kullanımı, arazi düzenlemesi gibi farklı uygulamaları da irdeleyip ilişkilendirmeyi amaçlamaktadır.

Geçtiğimiz dört yıl boyunca yapılan kazılar da bir dizi neolitik bina ve yapı öğelerini ortaya çıkarmıştır. Açma 1 ve 2'de dört (B.121, B.110, B.115 ve B.109) ve Açma 3'te iki (B.122, Alan 520) neolitik bina gün ışığına çıkarılmıştır. Açma 4'te yapılan çalışmalar neolitik sonrasına tarihlenmiştir.

Arkadiusz Marciniak
Poznań University
Poznań Üniversitesi

GDN Area research GDN Alanı Kazıları

While excavations in the GDN Area ended in 2015, studies of the excavated architecture continued in 2016 and allowed the following observations on the Late Neolithic building sequence:

Compound mudbrick structures found in the Team Poznan (TP) Area, known as "double walls", are actually partly earth-sheltered foundations or foundation walls which served load bearing and simple walls. Furthermore, late Neolithic buildings were rarely – if ever - constructed on flat surfaces. As such, some parts of buildings are often erected at different ground levels. Consequently, floor elevations of different spaces within the same house may vary. Also, neighboring mudbrick structures erected at the same level are not necessarily contemporary. These observations put the level system introduced by Mellaart into further dispute.

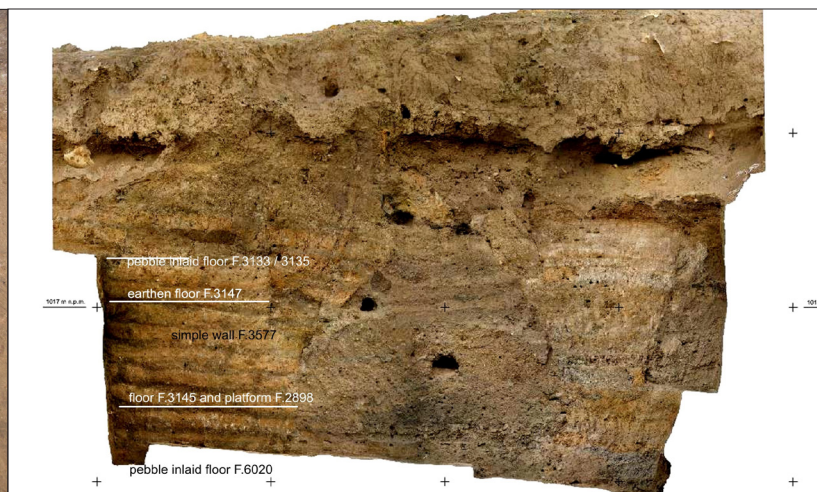
2015 yılında GDN Alanı'ndaki kazıların bitirilmesine rağmen 2016 yılında bu geç neolitik bir dizi evin mimari öge incelemesine devam edilmiştir.

TP (Team Poznan) Alanı'nda çifte duvar olarak adlandırılan kerpiç yapılar aslında taşıyıcı duvarlar olarak çalışan kısmen toprakla örülmüş temeller ya da temel duvarlarıdır. Geç neolitik yapıların çok nadiren düz zeminler üzerine yapıldığını ve çoğunlukla farklı kotlardaki zeminler üzerinde inşa edildiğini görmekteyiz. Sonuç olarak, aynı ev içerisindeki zemin kotları da farklılık göstermektedir. Bunlara ek olarak, komşu yapıda aynı kotta olan yapı öğesinin aynı dönemde yapılmış olmayabileceği hatırlatılmalıdır. Bu gözlemler Mellaart tarafından öne sürülen seviye sistemini tartışmaya açmaktadır.

Marek Barański

Complete pottery vessel in Space 612 (photo: Jason Quinlan).
Alan 612'den çıkan bütün seramik kap (fotoğraf: Jason Quinlan).

Orthophoto of southern section of Trench 2.
Açma 2'nin güney bölümünün ortofotoğrafi.

Obsidian biface preform from Building 131, North Area (photo: Jason Quinlan).
Bina 131'den çıkan çiftyüzlü obsidyen (fotoğraf: Jason Quinlan).

Finds from 2016 2016 Yılı Buluntuları

(Left) The smaller figurine recovered from the TPC Area; (right) carved stone macehead found in association with a secondary burial in B.5 (all photos: Jason Quinlan).
TPC Alanı'ndan çıkan küçük figürin (Soldaki resim); B.5'teki ikincil gömüden çıkan oyulmuş topuz başı (Sağdaki resim) (Fotoğraflar: Jason Quinlan).

Glass, bone and ceramic objects recovered from a Roman period burial excavated in the North Area (all photos: Jason Quinlan).
Kuzey Alanı'ndaki Roma Dönemi mezarından çıkan ca, kemik ve seramik objeler (Bütün fotoğraflar: Jason Quinlan).

Installing a new family trail at the entrance to the North Area.
Kuzey Alanı'nın girişine yeni bilgi paneli yerleştirilirken.

Team members participate in a game development jam session.
Ekip üyeleri oyun geliştirme semineri çalıştım oturumunda.

2016 Research Projects 2016 Araştırma Projeleri

Site Visualisation and Presentation (University of York)

This year – our 8th consecutive year as part of the Çatalhöyük Research Project – our work included the creation of new social media content for the Facebook and Twitter pages, updating of existing website content and the development of a series of new blog posts to be published monthly. We also worked on the creation of a new family-oriented trail around all visitor-accessible zones of the site, including the Visitor's Centre, Experimental House, North and South Areas, as well as the addition of a series of new and replacement displays for the Visitor's Centre. Prototyping of an on-site digital media application for visitors to Çatalhöyük with mobile devices continued, along with experimentation with trowel's-edge video-game development. Finally, more detailed planning of the internal features, external features and interpretative signage for a set of four near-full-sized Çatalhöyük replica houses, whose construction began on site in 2016, was also carried out. We also continued with our ongoing visitor research (including study of visitor log books, surveys with, observations of and informal interviews with visitors).

As always, our practice is grounded in rigorous data collection which provides an empirical foundation for every initiative that we pursue at Çatalhöyük. We are committed not only to such evidence-based work, but to a reflexive, sustainable approach that is defined entirely collaboratively and in equal partnership between Turkish and foreign team members.

Sara Perry
University of York

Alan Görseleştirilmesi ve Sunumu (York Üniversitesi)

Çatalhöyük Araştırma Projesi bünyesinde 8. yılımızda Facebook ve Twitter için yeni sosyal medya içeriklerinin yaratılması, var olan web sayfası içeriğinin güncellenmesi ve aylık olarak yayınlanacak blog yazılarının geliştirilmesi üzerinde yoğunlaştık. Sit alanının ziyaretçiye açık bölümlerini içeren (Ziyaretçi Merkezi, Deneysel ev, Kuzey ve Güney Alanları ve yeni görsel açıklama panoları) aile-odaklı yeni bir ziyaret rotası tasarladık. Çatalhöyük ziyaretçileri için protip çalışmasına devam ettiğimiz mobil uygulamanın geliştirilmesine ve kazma ucu video oyun dizaynına devam ettik. Bu yıl içinde tamamlanacak olan dört adet yeni Çatalhöyük model evinin iç mekan ve işaret ve bilgilendirme levhaları tasarımlarına başladık. Her yıl yaptığımız gibi ziyaretçi istatistiklerini de tamamladık.

Her zaman olduğu gibi, Çatalhöyük'teki çalışmalarımız deneysel bir temele dayanan her girişimimizde çok sayıda ve çok farklı verinin toplanmasını gerektirmektedir. Hem veriye dayalı hem de refleksif olan çalışmalarımız Türk ve yabancı ekip üyeleriyle ortak olarak geliştirerek sürdürülebilir bir biçimde devam ediyor.

Sara Perry
York Üniversitesi

A demonstration of how the Twine engine works and how games are developed as a result.
Twine motorunun nasıl kullanıldığını ve oyunların nasıl geliştirildiğinin gösterilmesi.

Installation of a 'Wow' panel – part of our new family trail – at the exit to the North Area.
Kuzey Alanı'nın çıkışına yerleştirilen yeni panel.

Acknowledgments

Teşekkürler

We would like to thank the Directorate General in Ankara for their support and the British Institute at Ankara under whose auspices the project works in Turkey. An international team now based in Stanford University (USA) has undertaken archaeological research at Çatalhöyük since 1993, with a permit granted by the Ministry of Culture and Tourism, and under the auspices of the British Institute at Ankara.

The main sponsors of the project in 2016 are Yapı Kredi, Boeing and Koçtaş. Other sponsors are Shell and Çumra Şeker Fabrikası. Funding was also received from the Templeton Foundation, The British Institute at Ankara, Imitatio (Thiel Foundation), the Polish Ministry of Science and Higher Education, the Polish National Science Center, SUNY Buffalo, Stanford University and Archaeology Center. We are as ever grateful for the support of Ömer Koç. Our deep gratitude is due to the Turkish Ministry of Culture and Tourism and to our 2016 temsilci Bünyamin Akbulut, Lütfi Önel, as well as to Konya Museums and its Director Yusuf Benli.

This newsletter has been compiled by Scott Haddow, drawn from the 2016 Archive Report (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Turkish translations were provided by Bilge Küçükdoğan.

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne destekleri ve projenin himayelerinde yürütüldüğü Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne de her türlü desteklerini esirgemediği için teşekkürleri bir borç biliriz. Ayrıca, Stanford Üniversitesi (ABD) merkezli olarak uluslararası bir ekiple yürütülen kazı araştırması Çatalhöyük'te 1993 yılından beri Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın izni ve Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nün himayesinde devam ettirilmektedir.

2016 yılının ana sponsorları Yapı Kredi, Boeing ve Koçtaş olmuştur. Sponsorlarımız olan Shell ve Konya Şeker Fabrikası'na ve desteklerini aldığımız Templeton Vakfı'na, Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne, Imitatio (Thiel Vakfı'na), Polonya Bilimler Akademisi'ne, SUNY Buffalo'ya ve Stanford Üniversitesi Arkeoloji Merkezi'ne teşekkürlerimizi sunuyoruz. Ömer Koç'a desteği için de sonsuz minnettarız. Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığına ve 2016 yılı temsilcimiz Bünyamin Akbulut, Lütfi Önel ve Konya Müzesi'ne ve müzenin sayın müdürü Yusuf Benli'ye içten teşekkürlerimizi ve minnetlerimizi sunarız.

Bu bülten Scott Haddow tarafından 2016 arşiv raporu üzerinden hazırlanmıştır (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Bilge Küçükdoğan tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir.

Main sponsors 2016

Other sponsors 2016

2016 Field Team 2016 Kazı Ekibi

Project director: Ian Hodder

Project coordinator: Bilge Küçükdoğan

Assistant director: Serap Özdöl Kutlu

Government representatives: Bünyamin Akbulut, Lütfi Önel

Camp manager: Levent Özer

Site assistant: Ali Muhammed Kavas, Hakan Özer

Translator/interpreter: Ali Muhammed Kavas

Site custodians: İbrahim Eken, Mustafa Tokyağsun, Hasan Tokyağsun

Field supervisors: Burcu Tung and James Taylor

East Mound excavations: Numan Arslan, Marek Barański, Mikolaj Budner, Gesualdo Busacca, Katie Campbell, Erica Camurri, Maciej Chylenski, Mateusz Dembowski, Nada Elias, Duygu Ertemin, David Fallon, Anna Haberland, Jędrzej Hordecki, Justine Issavi, Karolina Joka, Arek Klimowicz, Yan Liu, Arkadiusz Marciniak, Anna Rybarczyk, Cristina Belmonte Santisteban, Weronika Stosik, Jiajing Wang, Thae Yartah, Onur Yüksel

Survey: Marek Barański, Jovana Tripković

GIS: Camilla Mazzucato

Conservation: Ashley Lingle, Nicola Lercari, Chloe Pearce, Jerrod Seifert

Database development: Dominik Lukas

IT systems: Ahmet Bozgeyik

Image and media: Mustafa Özgür Elmacioğlu, Jason Quinlan

Illustration: Katy Killackey

Finds: Lisa Guerre

Heavy residue: Jovana Tripković, Milena Vasić

Faunal remains: Moussab Albesso, Julie Daujat, G. Arzu Demiregi, Jesse Wolfhagen

Human remains: Barbara Betz, Evan Garofalo, Scott Haddow, Christopher Knüsel, Marco Milella, Sophie Moore, Jessica Pearson, Eline Schotsmans

Ancient DNA: Mehmet Somel

Palaeoethnobotany: Amy Bogaard, Dragana Filipović, Ceren Kabukcu, Elizabeth Stroud, Hüseyin Yaşlı

Phytoliths: Judit Barastegui, Carla Lancelotti

Chipped stone: Sean Doyle, Heeli C. Schechter, Alice Vinet

Ground stone: Christina Tsoraki

Pottery: Sermin Dinç, Serap Özdöl Kutlu, Duygu Tarkan

Figurines and clay objects: Monique Arntz, Lucy Bennison Chapman, Lindsay Der, Lynn Meskell

Dating: Alex Bayliss

Site visualization: Izzy Bartley, Tara Copplestone, Burcu Demir, Katrina Gargett, Ian Kirkpatrick, Sara Perry, Dena Tasse-Winter

Archaeology workshop: Selda Eken, Aydan Karademir, Sıla Kurtuluş, Gülay Sert

House staff: Ümmügülsüm Eken, Mavili Gemiz, Keziban Sivaz, İdris Uslu

Site workers: Galip Kiraz, Orhan Kuşçuoğlu, Mevlüt Sivaz, Zekeriya Sivaz,, Hüseyin Yaşlı, Lokman Yaşlı, Osman Yaşlı

Excavator Mateusz Dembowski with figurine 20736.x1 (photo by Scott Haddow).
Kısa: Mateusz Dembowski 20746.x1 no'lu figürin ile (Fotoğraf: Scott Haddow).

Join the Friends of Çatalhöyük

The Friends of Çatalhöyük was set up to promote the project's endeavors in excavation, conservation and heritage management at the site; to promote public interest in the site, both local and international; and to promote scientific research into the understanding of the site and its setting. Members receive Newsletters that cover recent activities of the project and results of the excavations. We also keep our members informed of relevant lectures and events. If you are interested in joining, please complete the form below and return it with your remittance to the address indicated. Please make cheques payable to "Stanford University" (we cannot accept credit card payments). If you require further details, please contact the Çatalhöyük Office (catalhoyuk@stanford.edu).

Photo by Jason Quinlan
Fotoğraf: Jason Quinlan

Return to:
The Friends of Çatalhöyük
Çatalhöyük Research Project
Stanford Archaeology Center
PO Box 20446
Stanford University
Stanford CA 94309
USA

THE FRIENDS OF ÇATALHÖYÜK	
☐ Annual Membership minimum.....	\$40
☐ Students and concessions.....	\$20
☐ I wish to make a donation for.....	\$ _____
Name:	
Address:	
Telephone:	Email: